

22. 6. 2006

ID: 41331

Smlouva o dílo

Podstatou závazku ze smlouvy o dílo je konání, resp. činnost, směřující k určitému výsledku. Dílem se rozumí též úprava určité věci. Za realizaci části díla nelze považovat obstarání prostředků k provedení díla zhotovitelem. Opatřením stavebního materiálu na úpravu domu zhotovitelem nedochází k částečné změně konkrétní věci - úpravě domu, tedy k provedení části předmětu díla.

Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Odo 1153/2003, ze dne 22.6.2004)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně A. s., a.s., zastoupené, advokátem, proti žalovanému P. K., zastoupenému, advokátem, o zaplacení 150 227 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Pelhřimově pod sp. zn. 4 C 609/2001, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 30. června 2003 č. j. 15 Co 342/2003 - 109, tak, že rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočky v Táboře ze dne 30. června 2003 č. j. 15 Co 342/2003 - 109 a rozsudek Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 1. dubna 2003 č. j. 4 C 609/2001 - 95 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu v Pelhřimově k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 30. června 2003 č. j. 15 Co 342/2003 - 109 potvrdil v pořadí druhý rozsudek Okresního soudu v Pelhřimově ze dne 1. dubna 2003 č. j. 4 C 609/2001 - 95, kterým byla uložena žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni 150 227 Kč, úrok z prodlení 7 808 Kč, úrok z prodlení ve výši 12% z částky 150 227 Kč od 14. 9. 2001 do 31. 10. 2001 a úrok ve výši 0,1 % denně z částky 150 227 Kč od 1. 11. 2001 do zaplacení. Změnil výrok o náhradě nákladů řízení tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení před soudem prvního stupně v částce 74 628 Kč na účet JUDr. J. T. Současně rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. Shodně jako soud prvního stupně vycházel odvolací soud ze zjištění, že účastníci uzavřeli dne 3. 11. 2000 smlouvu o dílo ve smyslu § 536 obch. zák., v níž si v čl. V sjednali platební podmínky, na základě kterých objednatel (žalovaný) je povinen zaplatit zhotoviteli (žalobkyni) cenu díla v měsíčních splátkách po převzetí realizované části díla. Zpočátku žalobkyně zajišťovala pro žalovaného práce na stavbě včetně dodávek materiálu, po neshodách mezi účastníky byla smlouva realizována pouze dodávkami materiálu, které žalovaný převzal a stavební práce si prováděl dále sám. Tento materiál vyúčtovala žalobkyně žalovanému fakturami na částku 60 000 se splatností 14. 4. 2001, na částku 72 331 Kč se splatností 14. 4. 2001 a na částku 17 896 Kč se splatností 15. 4. 2001. Žalovaný písemně dluh uznal co do důvodu i výše a zavázal se jej do 10. 10. 2001 zaplatit. Odvolací soud se ztotožnil i s právním hodnocením soudu prvního stupně, že žalobkyně plnila žalovanému dílo po částech a má tak právo na zaplacení ve smlouvě sjednaných splátek.

Rozsudek odvolacího soudu napadl žalovaný dovoláním. Jeho přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. Vytýká soudům obou stupňů nesprávné právní posouzení věci, namítá, že předmětem smlouvy o dílo byl závazek žalobkyně provést pro žalovaného stavební úpravy rodinného domku a za realizovanou část díla nelze považovat pouze dodání stavebního materiálu. Žalobkyně přestala s prováděním stavebních prací a z tohoto důvodu musel žalovaný v nich pokračovat sám. Podle dovolatele tak nenastala splatnost pohledávky žalobkyně za dodání stavebního materiálu. Navrhl, aby dovolací soud zrušil rozsudek odvolacího soudu i rozsudek soudu prvního stupně a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v § 240 odst. 1 o. s. ř. k tomu legitimovaným subjektem, řádně zastoupeným advokátem (srov. § 241 o. s. ř.), není však v dané věci přípustné.

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Podle § 237 odst. 1 o.s.ř. dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu,

a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé,

b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterou soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil,

c) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Protože v posuzované věci odvolací soud potvrdil v pořadí druhý rozsudek soudu prvního stupně (oběma rozsudky bylo žalobě vůči žalovaným vyhověno), není dána přípustnost dovolání není dána přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. a), b) o. s. ř. a je namístě přípustnost dovolání uvažovat výlučně v intencích ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Podle § 237 odst.3 o. s. ř. má rozhodnutí odvolacího soudu po právní stránce zásadní význam zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena, nebo která je odvolacími soudy nebo odvolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem.

Předpokladem přípustnosti dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. dále je, že řešená právní otázka měla pro rozhodnutí o věci určující význam, tedy že nešlo jen o takovou otázku, na níž výrok odvolacího soudu nebyl z hlediska právního posouzení založen. Zásadní právní význam pak má rozsudek odvolacího soudu zejména tehdy, jestliže v něm řešená právní otázka má zásadní význam nejen pro rozhodnutí v konkrétní věci, ale z hlediska rozhodovací činnosti soudů vůbec, nebo obsahuje-li řešení právní otázky, které je v rozporu s hmotným právem. Dovolání je přípustné, jde-li o řešení otázek právních, a to jak procesně, tak hmotněprávních; jiné otázky, zejména posouzení správnosti nebo úplnosti skutkových zjištění, přípustnost dovolání nezakládají.

Zásadní právní význam rozhodnutí odvolacího soudu dovolací soud shledává (a potud má dovolání za přípustné) v řešení otázky, zda v případě smlouvy o dílo uzavřené ve smyslu § 536 a násl. obch. zák., jejímž předmětem jsou stavební úpravy rodinného domku, lze považovat použití stavebního materiálu objednatelem, jenž si opatřil zhotovitel k provedení díla, za převzetí realizované části díla, tj. zda opatření stavebního materiálu zhotovitelem lze považovat za částečné plnění - provedení díla - objednatelem. Uvedená právní otázka byla odvolacím soudem řešena v rozporu s hmotným právem. Dovolací soud dospěl k závěru, že dovolání proti rozsudku odvolacího soudu je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Nesprávným právním posouzením věci je pochybení soudu při aplikaci práva na zjištěný skutkový stav, tedy případ, kdy byl skutkový stav posouzen podle jiného právního předpisu, než který měl být správně použit, nebo by-li sice aplikován správně určený právní předpis, ale soud jej nesprávně interpretoval (vyložil nesprávně podmínky obecně vyjádřené v hypotéze právní normy a v důsledku toho nesprávně aplikoval vlastní pravidlo, stanovené dispozicí právní normy).

Z definice díla uvedené v § 536 odst. 2 obch. zák. vyplývá, že podstatou závazku ze smlouvy o dílo je konání, resp. činnost, směřující k určitému výsledku. Dílem se rozumí též úprava určité věci. V posuzovaném případě byla předmětem smlouvy o dílo činnost týkající se změny věci - úpravy rodinného domku. V platebních podmínkách smlouvy - čl. V se žalovaný jako objednatel zavázal platit žalobkyni jako zhotoviteli cenu díla v měsíčních splátkách po převzetí realizované části díla. Účastníci si takto dohodli placení měsíčních záloh na cenu díla tak, že objednatel - žalovaný, bude zálohovat náklady na zhotovení díla; právo na zaplacení záloh pak vzniká převzetím dokončených jednotlivých prací resp. souboru prací na úpravě domu v průběhu každého měsíce. Za realizaci části díla tak nelze považovat obstarání prostředků k provedení díla zhotovitelem. Opatřením stavebního materiálu na úpravu domu zhotovitelem nedochází k částečné změně konkrétní věci - úpravě domu, tedy k provedení části předmětu díla. I když žalovaný neoprávněně použil stavební materiál, který byl ve vlastnictví žalobkyně, k úpravě domu svépomocí, nevzniklo žalobkyni právo na zaplacení měsíční splátky na cenu díla ve smyslu účastníky uzavřené smlouvy o dílo, neboť žalobkyně tak neplnila žalovanému dílo po částech, jak předpokládá článek V smlouvy. Žalobkyni vzniklo právo na vydání bezdůvodného obohacení, resp. práva na náhradu škody.

Dovolací důvod, který vycházel z argumentu nesprávného právního posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., byl uplatněn důvodně.

Protože s ohledem na výše uvedené nebylo možno dospět k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je správné, dovolací soud podle § 243b odst. 2 o. s. ř. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočky v Táboře zrušil, protože důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i pro rozsudek soudu prvního stupně, dovolací soud zrušil i rozsudek Okresního soudu v Pelhřimově a vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§

Další články:

- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Insolvenční řízení a náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společenství vlastníků jednotek](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o zápůjčce, insolvence](#)
- [Promlčení a ochrana spotřebitele](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Nezbytná cesta](#)